
2012: Sụp đổ kinh tế toàn cầu

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng

Tuần lễ vừa qua, Trung Hoa chính thức qua mặt Nhật để trở thành cường quốc kinh tế hạng nhì chỉ sau Hoa Kỳ. Thống kê chính thức cho thấy tổng lượng sản xuất quốc gia GDP của Trung Hoa từ hồi đầu năm suýt soát với GDP của Nhật bây giờ đã vượt lên trên và bỏ qua xứ này.

Mặc dù tổng lượng sản xuất về kinh tế của Trung Hoa chỉ bằng 1/4 của Hoa Kỳ, vẫn là con số của hàng đầu của toàn cầu với 11 trillion Mỹ Kim một năm, nhưng nếu mức tăng trưởng của Trung Hoa vẫn giữ được mức 10% mỗi năm, Trung Hoa sẽ bắt kịp và qua mặt ngay chính Hoa Kỳ chỉ hơn 20 năm nữa!

Nhưng điều này có thể xảy ra được không? Nhiều phần là khó có thể. Vì như lịch sử thường cho thấy, khi Trung Hoa đánh kèn trống phô trương thành quả này và dương dương tự đắc đòi qua mặt Hoa Kỳ, đây chính là cực điểm về phát triển kinh tế của xứ này. Và con đường kế tiếp chỉ là con đường đi xuống. Như đã xảy ra với Nhật Bản hơn 20 năm trước đây, khi một số quan sát viên và chính những viên chức về kinh tế của Nhật thời đó đã tin là Nhật sẽ qua mặt Hoa Kỳ trong tương lai!

Lý do thứ nhất là những con số của chính quyền cộng sản Trung Hoa đưa ra khó kiểm chứng và nhiều phần là bịa bợm, nhằm tạo thanh thế để giữ vững địa vị độc tôn của đảng cộng sản Trung Hoa. Những con số về GDP và mức tăng trưởng kinh tế do chính quyền đưa ra này dễ là những con số ma do các cơ quan kinh tế của Tàu ngụy tạo để lèo ngoai quốc và thù lợi. Lý do thứ hai là nền kinh tế của Trung Hoa hiện nay hết sức giả tạo, như một quả bóng căng phồng sẽ có thể bể tung bất cứ lúc nào. Và lý do thứ ba là Hoa Kỳ và Âu Châu hiện đã nhận ra hiểm họa vàng của

Trung Hoa với sự an ninh của toàn cầu, sẽ bắt đầu con đường ngăn chặn và không để Trung Hoa tiếp tục phát triển kinh tế ăn người như trước, làm thiệt hại nặng nề cho Hoa Kỳ và Âu Châu. Dù cho cái giá phải trả sẽ là một sự sụp đổ kinh tế cho cả toàn cầu!

Trước hết sự phát triển kinh tế của Trung Hoa căn bản là dựa vào xuất cảng. Hàng hóa của Trung Hoa nhờ nhân công rẻ, giá thành thấp, đã tràn ngập thị trường của Hoa Kỳ và Âu Châu cũng như trên toàn cầu, giết chết bao nhiêu kỹ nghệ sản xuất của các xứ tiêu thụ này. Tại Hoa Kỳ từ 20 năm nay, con số về nhân công làm việc trong các kỹ nghệ về sản xuất mỗi năm đều đi xuống. Có nghĩa các công việc đã bị xuất cảng sang Trung Hoa, tạo thành mức thất nghiệp cao cho Hoa Kỳ.

Khi kinh tế của Hoa Kỳ mạnh, chạy đều trong những năm trước 2007, trước thời Đại Suy Thoái, vấn đề này ít được quan tâm đến. Nhưng với mức thất nghiệp hiện nay là 9.5% và sẽ còn kéo dài triền miên chỉ tăng chứ không giảm, dân chúng Hoa Kỳ sẽ không chấp nhận việc Trung Hoa hưởng lợi gây ra thất nghiệp cho chính họ. Điều đó có nghĩa các dân biểu, Thượng Nghị Sĩ tại Quốc Hội Hoa Kỳ trong tương lai sẽ đẩy mạnh việc chế tài kinh tế với chính Trung Hoa, như Thượng Nghị Sĩ Schumer của New York đòi đưa ra việc liệt kê Trung Hoa là quốc gia lũng đoạn trao đổi tiền tệ, currency manipulator, để giữ tiền quan quá rẻ so với Mỹ Kim. Đây là con đường đầu tiên để Hoa Kỳ bắt đầu việc hạn chế nhập cảng hàng hóa của Trung Hoa.

Con đường này là con đường Hoa Kỳ và Âu Châu sẽ phải đi theo để giải quyết việc kinh tế trì trệ hay suy thoái do nạn thất nghiệp quá cao. Là hạn chế hàng hóa nhập cảng từ Trung Hoa, xây dựng lại các kỹ nghệ sản xuất đã bị giạt mất từ hơn ba thập niên do sự thiển cận không thấy cái họa do

Trung Hoa đem lại khi giao thương tự do và hám lợi rẻ khi mua đồ của Trung Hoa! Thực sự Hoa Kỳ há miệng mắc quai vì trước giờ vẫn hô hào kinh tế thị trường, tự do mậu dịch, lại tin tưởng sai lầm là một khi mở cửa giao thương với Trung Hoa, xứ này sẽ trở thành tư bản, hay ít nhất cũng sẽ đi theo tự do, dân chủ. Ai ngờ Trung Hoa đã hoàn toàn đi theo mô hình kinh tế khác hẳn là tư bản chuyên chế authoritarian capitalism, thành công hơn cả tư bản chính chuyên của Adam Smith! Và vẫn giữ được hình thức độc tài đảng trị, tiếp tục đàn áp tự do dân chủ!

Con đường hạn chế nhập cảng hàng hóa của Trung Hoa để giải quyết nạn thất nghiệp cao và xây dựng lại các kỹ nghệ sản xuất đương nhiên sẽ tạo ra những trả đũa của Trung Hoa đối với Hoa Kỳ. Việc trả đũa đầu tiên sẽ là Trung Hoa ngưng không mua công khố phiếu Treasury bonds của Hoa Kỳ, hay có thể còn bán ra hết để phá thị trường về Treasury bonds. Trung Hoa hiện đang giữ khoảng hơn 1 ngàn tỷ, trillion, Mỹ Kim các thứ giấy nợ này của Hoa Kỳ nên nếu Trung Hoa trả đũa bằng cách này, lãi suất sẽ tăng vọt cao, ảnh hưởng nặng đến kinh tế Hoa Kỳ. Dĩ nhiên một khi chuyện đó xảy ra, chính quyền Hoa Kỳ và Federal Reserve Bank sẽ phản ứng lại, dẫn dắt đến những xáo trộn nặng nề về tài chánh.

Nhiều phần sẽ là sự phá giá đồng Mỹ Kim, để tạo ra lợi thế cho hàng hóa xuất cảng của Hoa Kỳ, cũng như để quít nợ của Trung Hoa. Vì lúc đó tiền Mỹ Kim mất giá, 1 ngàn tỷ Mỹ Kim nợ sẽ chỉ còn giá trị là 300 hay 500 tỷ Mỹ Kim so với khi trước, quít 1/2 hay 2/3 món nợ Tàu! Dĩ nhiên những trả đũa qua lại này sẽ dẫn dắt đến việc bảo vệ thị trường, tăng thuế quan và sự tê liệt về giao thương trên toàn cầu.

Trung Hoa sẽ bị xáo trộn nặng nề khi việc này xảy ra. Vì thực ra dù đã leo lên hàng thứ nhì về kinh tế, nói chung mức lợi tức thường

---

niên cho mỗi đầu người dân Tàu chỉ khoảng 3000-4000 Mỹ Kim một năm, vẫn là mức ngang hàng với các xứ chậm tiến khác. Lý do là dân số quá đông, số người nghèo vẫn quá nhiều và hiện tượng dân quê đổ về thành thị là một gánh nặng với hàng hơn 200 triệu dân từ quê đổ xô đi kiếm việc làm mỗi năm. Nếu xuất cảng bị ngưng trệ, các hãng xưởng của Trung Hoa phá sản, đóng cửa vì không xuất cảng được sang Hoa Kỳ, Âu Châu, nạn thất nghiệp tại Trung Hoa sẽ gây ra bạo động nổi loạn khắp nơi trên toàn cõi xứ này.

Hơn nữa, nền kinh tế của Trung Hoa có thể được mô tả như là trông vậy nhưng không phải vậy! Vì đây là một quả bóng khổng lồ đang căng phồng và sẽ bể tung bất cứ lúc nào! Nếu nói quả bóng địa ốc tại Hoa Kỳ trước khi bể tan năm 2008 là lý do chính và nguyên nhân gần cho cuộc Đại Suy Thoái, quả bóng về địa ốc tại Trung Hoa gặp hàng chục lần và dù có được chính quyền Trung Hoa cố gắng đến mức nào chẳng nữa để giữ cho ổn định, đến một lúc trong tương lai gần, những chỉ huy về kinh tế này của chính quyền Trung Hoa cũng không thể kèm lại được và sự nổ tung này sẽ vĩ đại và tạo những chấn động khủng khiếp trên cả toàn cầu.

Lý do là trên toàn lãnh thổ Trung Hoa, sự xây cất những buildings, chung cư, nhà cửa đã đến mức không tưởng và kinh hoàng! Tại mọi thành phố lớn, biết bao những buildings này được xây lên với không ai vào ở. Vì giá nhà cửa quá đắt, hẳn như không có người dân nào có đủ tiền để vào mua hoặc thuê! Kết quả là hầu hết đều bị bỏ trống. Nhưng làn sóng xây cất vẫn tiếp tục, chỉ có tăng chứ không giảm. Lý do là hiện tượng các ngân hàng địa phương được chính quyền khuyến khích để cho vay tiền cho các thương gia hay các công ty xây cất, tạo việc làm cho dân quê từ nông thôn ra thành thị

kiếm việc, dù biết là xây lên sẽ bỏ không!

Hơn nữa, giá đất đai tăng vọt hàng vài chục lần làm dân chúng, các công ty đổ xô vào thị trường địa ốc, tạo thành quả bóng càng lúc càng căng phồng. Hiện tượng tham nhũng của các viên chức địa phương cũng góp phần không nhỏ vào quả bóng địa ốc. Vì những kẻ này có quyền trong việc cấp giấy phép hay cho vay để xây cất, hối lộ và tham nhũng ngày càng nặng. Trong khi đó với các hoạt động xây cất những buildings không người vào ở này, lại là nguồn lợi chính cho các thành phố hay các cơ quan điều hành tại địa phương nhờ đóng thuế nên đây là vòng lẩn tránh, càng xây cất nhiều, càng có nhiều người hưởng lợi, cá nhân cũng như chính quyền địa phương. Nên quả bóng địa ốc hiện đã lên đến mức khủng khiếp, chỉ chờ lúc vỡ tan!

Nên nhớ là những hoạt động kinh tế vô bổ và không có giá trị kinh tế, xây những buildings bỏ hoang này, được tính chung vào mức tổng sản lượng quốc gia của Trung Hoa nên có thể nói ngay chính quyền trung ương cũng nhắm mắt làm ngơ để lèo ngoai quốc, cũng như để tạo công việc cho dân đỡ nổi loạn lật đổ chính quyền cộng sản!

Khi nào quả bóng địa ốc cũng như nói chung quả bóng kinh tế của Trung Hoa sẽ vỡ tan? Xúc tác cho những phản ứng dây chuyền đưa đến sụp đổ của kinh tế Trung Hoa là quyết định hạn chế nhập cảng hàng hóa của Trung Hoa của Hoa Kỳ và Âu Châu. Khi đó các hãng xưởng của Trung Hoa sẽ bị phá sản, đóng cửa, dân Tàu sẽ thất nghiệp nặng và nổi loạn tại các thành thị. Các món nợ ngân hàng của các công ty xây cất sẽ bị quít vì không trả nổi. Giá nhà cửa, địa ốc của Trung Hoa sẽ xuống nhanh và mạnh hơn cuộc khủng hoảng địa ốc của Hoa Kỳ, cũng như phá sản của các công ty, ngân hàng địa phương. Chính quyền Bắc Kinh dù có tung tiền tài trợ cũng

không thể giải quyết được vì mức độ quá rộng lớn và khủng hoảng quá nặng.

Đây không phải là những giả tưởng nhưng là những diễn biến nhiều phần sẽ xảy ra theo một số những quan sát viên và những người đầu tư hedge funds của Hoa Kỳ. Hiện nay nhiều tay đầu tư trên Wall Street tin tưởng điều này sẽ xảy ra và bắt đầu "short" Trung Hoa, có nghĩa là bán stock trước của thị trường chứng khoán Trung Hoa, chờ ngày kinh tế Trung Hoa sụp, các stocks của các công ty Trung Hoa trở thành vô giá trị, lúc đó sẽ mua lại gọi là "cover" và kiếm lời nhiều.

***

Sụp đổ kinh tế của Trung Hoa sẽ dẫn dắt đến một sụp đổ chung của kinh tế toàn cầu. Lý do là Hoa Kỳ và Âu Châu đã bị suy yếu nhiều do cuộc Đại Suy Thoái năm 2008 và vẫn chưa ra khỏi suy thoái này hay đang sửa soạn để vào suy thoái kế tiếp gọi là double dip recession. Hạn chế nhập cảng của Trung Hoa sẽ đưa đến những trả đũa qua lại và càng lúc càng gia tăng, cũng như những biện pháp bảo vệ thị trường khác sẽ làm cho cuộc khủng hoảng kinh tế của thế kỷ 21 này đi đúng vào con đường của cuộc đại khủng hoảng kinh tế Great Depression thập niên 30's. Những tưởng đồng của bây giờ và thời đó càng lúc càng thấy giống nhau như hệt! Như lúc tệ nhất của thời Great Depression là năm 1933, thất nghiệp là 25%. Với các biện pháp New Deal của Tổng Thống Roosevelt, kinh tế lúc đó khá hơn một chút, mức thất nghiệp xuống được là 14%, nhưng sau đó vì sợ lạm phát và vì nhiều phe chống đối việc chính quyền tung tiền ra tiêu, Tổng Thống Roosevelt giảm chi tiêu và cho tăng thuế. Kết quả là kinh tế đi vào thê thảm trở lại năm 1937 và chỉ vì Đệ Nhị Thế Chiến, cuộc khủng hoảng kinh tế mới chấm dứt! Hiện nay, chính quyền Obama cũng bị chống đối mạnh về các chương trình kích thích kinh tế và chi tiêu. Và nếu thuế

---

tăng trở lại vào cuối năm nay, đây chính là con đường sai lầm của Roosevelt khi trước!

Kinh tế Hoa Kỳ có tổng sản lượng là 70% do dân chúng tiêu thụ. Nhưng hiện nay dân Mỹ vì nợ nần quá nhiều đã giảm chi tiêu tối đa. Trong khi đó mức nhà cửa vẫn xuống, mức foreclosures tiếp tục tăng. Chỉ trong 3 tháng, từ tháng 3 đến tháng 6, 2010, nửa triệu người bị mất nhà! Số người phá sản trong 3 tháng qua tăng 34% là 621,000 người. Tổng số nợ nần của dân chúng Hoa Kỳ hiện nay là 11.7 trillion Mỹ Kim, con số kỷ lục, trong số đó 1.3 trillion Mỹ Kim là quýt nợ! Có nghĩa hiện nay số người không trả nổi nợ và quýt luôn đã lên đến 11.4%. Những con số này của chính Ngân Hàng Liên Bang Federal Reserve Bank đưa ra vào tuần lễ vừa qua, cho thấy mức tiêu thụ của dân chúng Hoa Kỳ càng lúc càng suy giảm. Vì nợ quá nhiều và không trả nổi!

Như thế kinh tế Hoa Kỳ đang đi vào suy thoái double dip recession trở lại và sẽ nặng nề hơn vào cuối năm 2010 cũng như cho cả năm 2011. Nếu Hoa Kỳ và Âu Châu bắt buộc phải theo con đường hạn chế nhập cảng hàng hóa của Trung Hoa và sự sụp đổ kinh tế của xứ này xảy ra như dự đoán, những ảnh hưởng dây chuyền và trả đũa qua lại sẽ dẫn dắt đến một sự sụp đổ kinh tế cho cả toàn cầu vào năm 2012.

Dĩ nhiên Hoa Kỳ và Âu Châu có căn bản vững chắc và kinh tế chung không lệ thuộc hoàn toàn vào xuất cảng như của Trung Hoa, sự hồi phục sẽ nhanh chóng hơn. Trung Hoa trái lại nhiều phần sẽ không hồi phục được và sẽ bị dân chúng nổi loạn, dẫn dắt đến sự tan rã của đảng cộng sản và chính quyền Trung Hoa. Những biến chuyển này sẽ đưa đến sự khuyến khích cho các sắc dân thiểu số và các cuộc đòi độc lập của các vùng như Tân Cương, Tây Tạng, cũng như các vùng giáp giới về phía Bắc. Một xứ Trung Hoa loạn lạc và chia rẽ sẽ là điều may mắn và bảo đảm

an toàn cho các xứ lân bang trong vùng Đông Á trong đó có quê hương Việt Nam chúng ta.

Như thế một sự sụp đổ toàn cầu về kinh tế tuy sẽ đem lại nhiều khó khăn nhưng đây là cái giá xứng đáng phải trả cho việc ngăn chặn Trung Hoa và cho sự an ninh cũng như cho tương lai của toàn thế giới, nếu Trung Hoa sụp đổ và tan tành, sẽ không còn bị đe dọa bởi hiểm họa của xứ đông dân nhất toàn cầu này!

Khuất Phong Nguyễn Đình Phụng

www.nguyendinhphung.com